

hogy elegendő a veszélyes oldal mentén kb. 50 m. széles védőpászta, esetleg védőöv köröskörül!

Meggyőződéseim, hogy erdeink mai mesterkéltséggel, sokszor természetellenes állapota mellett nem szabad megelégednünk az erdőműveléstan által hirdetett prophylaktikus védelmi intézkedésekkel, hanem vagy a leirthez hasonló módon, vagy az u. n. biológiai védelem segítségével, t. i. a károsító pusztító rovarok vagy baktériumok tömeges szaporításával ténylegesen támadásba kell átmennünk a károsítókkal szemben.

A permetező eljárás fiatalosokban és csemetekertekben eléggé célirányosnak és helyesnek látszik, de feltétlenül szükséges még annak tökéletesítése, különösen meg kell találnunk a módját annak, hogy olyan alakban juttassuk az anyagot a levelekre, hogy azt sem az eső, sem a szél azonnal le ne moshassa, illetve le ne rázhassa, hanem pár hétig rajta maradjon.

A tölgylisztharmat peritheciúmainak előfordulása Csonkamagyarországon

Írta: Fehér Dániel

Az „Erdészeti Lapok“ júniusi füzetében*) már röviden ismerttettem a tölgylisztharmat peritheciúmainak előfordulását Európában. Ezen alkalommal azon véleményemnek adtam kifejezést, hogy figyelmes keresés mellett talán nálunk is meg lehetne ezeket találni. Feltevésemben nem is csalódtam. Balás Emil m. kir. főerdőmérnök Tatáról (Komárom vm.) két elszáradt és a gombától erősen megtámadott tölgylevelet (*Quercus Cerris*) küldött be ez év január végén a főiskolára. A leveleket gazdag mycelium-bevonat borította, amelyen apró, fekete, de már szabad szemmel is jól kivehető pontocskák alakjában foglaltak helyet a peritheciúmok, helyenként meglehetősen sűrű bevonatot képezve. A mikroszkopiai vizsgálat azután minden kétséget kizárólag bebizonyította, hogy a tölgylisztharmat keresett peritheciúmaival van dolgunk.

*) LXI. évf. 11—12. füzet p. 168.

A peritheciumok a mikroszkop látómezejében mint fekete gömbalaku, érdes felületű tokok jelennek meg. Nagyságuk 0.112—0.144 mm. között váltakozott.

A peritheciumok mycelium-nyulványai végükön a *Microsphaeraalni* f. *quercina* fajra jellemző ágas-bogas elágazódást mutatják. A peritheciumok annyira hasonlóak a *Neger* által már megrajzolt és az Erdészeti Lapok idézett füzetében általam is közzétett alakjához, hogy azonosságukhoz kétség egyáltalában nem férhet. A most közölt lelet nem áll egyedül, a múlt év október havában ettől teljesen függetlenül Mágócsy—Dietz Budapest, Esztergom és Miskolc környékén szintén megtalálta*) a kérdéses termőtesteket, úgy, hogy a betegség diagnózisa most már elintézett kérdésnek vehető. Érdekes egyébként, hogy Németországból, ahol pedig a gomba szintén jelentékeny károkat okoz, s ezért fokozott megfigyelés alatt áll, újabb leletnek a híre még nem érkezett. A legutolsó volt Behrensé 1920-ban Hildesheim mellett.

Mindenesetre a betegség teljes biológiájának a feltárására, továbbá annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy a gomba hogyan telel át, fontos volna a megfigyelések folytatása és azért újólág szaktársaimhoz fordulok, hogy ahol találnak, küldjék be nekem a főiskolára a vizsgálati anyagot a leelőhely, a fafaj adatainak pontos megjelölésével, hogy ilyen módon ezen rendkívül káros betegség biológiájának a feltárásánál a magyar erdészet is kivegye a köteles részét.

Az erdőgazdasági érdekképviselet kérdéséhez

Írta: **Bund Károly**

A gazdasági élet egyes tényezőinek érdekképviseletei részben szabad társuláson, részben törvényes rendelkezéseken alapulnak. Előbbiek különféle egyesületeink, társulataink és szövetségeink, míg utóbbiak a kamara elnevezését viselik.

*) A Természettudományi Társulat botanikai szakosztályának már be lett jelentve. Én csak a leírt praeparatum vizsgálata után értesültem magánuton róla.